

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЕТАРИ ВСІХ КРАІН, ЄДНАЙТЕСЯ!
INTERNATIONAL LABOUR UNION

The Provincial Library City
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
UKRAINIAN LABOR NEWS
Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday.
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
РІК V. 4. 72. СУБОТА, 8. ВЕРЕСНЯ 1923. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, SEPTEMBER 8th, 1923. No. 72. VOL. V.

ІТАЛІЙЦІ ЗАНЯЛИ П'ЯТЬ НОВИХ ГРЕЦЬКИХ ОСТРОВІВ.

ПІДЧАС БОМБАРДУВАННЯ КОРФУ ІТАЛІЙСЬКІ ВІЙСЬКА УБИЛИ 20 ОСІБ, З ТОГО 16 ДІТЕЙ.

"Ліга Націй" вважає себе компетентною полагоджувати грецько-італійський спір, однак віддала цілу справу раді амбасадорів.

ЛОНДОН, 6. вересня. — В той час як рада "Ліги Націй" в Женеві розбирала справу інтервенції в грецько-італійський спір, нові ворожі кроки зі сторони Італії збільшили песимізм. Італійські моряки окупували три нові острови в околиці Корфу. З італійських воєнних кораблів висіли війська на островах Мерлера, Фано і Сакотракі. Італія виставила Греції рахунок на суму від 15 до 20 мільйонів лір, як перші кошти окупації грецької території, яку переведено за кару за замордовання італійської комісії в Яніні. Регімент італійської інфантерії висів нині на островах Паксо і Антипаксо. Італійці арештували грецького журналіста Іраманеса, коли він був на кораблі на повнім морю.

ДЕПОРТУЮТЬ З КОРФУ ГРЕЦЬКУ АДМІНІСТРАЦІЮ.

КОРФУ, 5. вересня. — Тут висіло два регіменти італійської інфантерії, щоби звільнити острови. Грецькі жовніри і жандарми, разом з грецьким префектом і шефом поліції, відплили до дому на кораблі "Імене". Вони були останніми представниками атенського правительства в Корфу. Грецьких урядників і жовнірів італійські власті депортували.

ПІДЧАС БОМБАРДУВАННЯ УБИЛИ 20 ОСІБ.

АТЕНИ, 3. вересня. — Подковник Ст. Е. Лов з Ст. Луйс, член Червоного Хреста, приданий до близькосхідної ратушкової акції на Корфу, доносить, що перед окупацією острова Італійці убили бомбардуванням 20 осіб. З убитих було 16 дітей. Більшість з них були убиті шрапнелем, який вистрілено в гурт купаючихся в морі дітей, що належали до сирітського дому Червоного Хреста. Крім убитих були ще й ранені. 32 ранених знаходяться тепер в шпиталях, а яких 50 осіб є ранених легко.

ІТАЛІЙЦІ ФОРТИФІКУЮТЬ КОРФУ.

АТЕНИ, 4. вересня. — Непотвержене доісненія з острова Корфу каже, що італійські війська виладували на острові тяжку артилерію і будували сильні фортифікації.

ЗРИВАЮТЬ ТОРГОВЕЛЬНІ ЗНОСИНИ З ІТАЛЕЮ.

АТЕНИ, 6. вересня. — Атенська торговельна палата рішила вчора на офіційному мітингу зривати торговельні і промислові зносини не лише з Італією, але й з всіма італійськими фірмами в Греції.

АНГЛІЙСЬКІ РОБІТНИКИ ПРОТИ ПОЛІТИКИ МУССОЛІНІ.

ПІЛІМАВТ, 4. вересня. — В понеділок розпочався тут британський трейд-юнійний конгрес. На конгресі є присутніх 700 делегатів, які репрезентують 4,369,000 членів-злучених юній. Є, не зменшення числа членства о поверх пів мільона в порівнянні з минулим роком.

Дж. Б. Вільямс, Председатель конгресу, вигословив промову, в якій налятував акцію Італії проти Греції і запитував делегатів, чи вони думають стояти з боку з заложеними руками і дивитися, як світовий мир є загрожений, так як дика жажда імперіалізму перешла від Гогенцолерна до Муссоліні. Він протестував найострішійшими словами проти всякої війничий акції, що нарушувала би постанови "Ліги Націй". Председатель сказав, що він вірить, що робітничий рух зробить все, що є в його силі, щоби не допустити, аби наряд цього або котрого иншого краю падав жертвою дикой амбіції і жадї власти якогонебудь чоловіка. Щодо числа членства, трейд-юнійний конгрес є тепер найменший за всі роки.

ДЕПОРТУЮТЬ БРИТИШЦІВ ДО ДОМУ.

Домініальні еміграційні власті депортували з Вінніпегу до Великої Британії 50 робітників, що приїхали були до Канади на живна. За причину депортації еміграційні власті подають те, що робітники були фізично не спосібні до роботи, яку їм пропонувано. Під опікою імїграційних властей остає ще 150 робітників. З Оттави знова доносять, що урядники з федерального департаменту імїграції заперечують, немов-би то робітники, що приїхали з Великої Британії на живна, не були перед вступом до краю екзаміновані.

ВІДАЮТЬ СПРАВУ РАДИ АМБАСАДОРІВ.

ЖЕНЕВА, 6. вересня. — Рада "Ліги Націй" уникнула нині розриву з Італією. Після потвердження на приватній сесії компетентної ради вирішувати грецько-італійський спір, одним кроком, який пізніше рада підприняла на публичнім засіданні, була рекомендація, щоби полагодженням того спору занялася рада амбасадорів в Парижі. Помимо налягань більшости членів і делегацій Ліги, вона не порушила питання, чи окупація Італією Корфу є нарушенням Х. артикулу. Ліга лише застерігає собі, що вона має право вирішувати грецько-італійський спір, однак не підприняє ніяких кроків в цій справі.

ГРЕЦІЯ ПРЕДКЛАДАЄ "ЛІДЗИ НАЦІЙ" СВОЇ ПРОПОЗИЦІИ.

ЖЕНЕВА, 4. вересня. — Греція предложила нині перед радою "Ліги Націй" нові услїва, на яких вона годиться полагодити свій спір з Італією. Цими услївами є:

- 1) Назначення радою "Ліги Націй" одного або більше нестральных представників для: а) нагляду в Греції над судовим слідством, яке грецьке правительство вже розпочало, а також над судом відвїчалних за убиство в Яніні; б) помочи в роботі комісії, яку Греція запропонувала через раду амбасадорів для розслідування в Альбанії і Греції обставин, які попередили і супроводжали убиство.
- 2) Рада поручає комісії, зложеної з трох високих судових авторитетів: грецького, італійського і нейтрального — напр. президента швейцарського федерального трибуналу, або президента міжнародного суду — зібратися як лише можливо скоро в Женеві і визначити суму відшкодування, яку Греція повинна заплатити родинам убитих.
- 3) Рада повинна згодитися,

РОБІТНИКА ЗАСУДЖЕНО НА 30 ДНІВ ВЯЗНИЦІ.

САСКАТҀН, Саск., 3. вересня. — Мировий судія в Розтаві, Саск., засудив минувшої пятниці Джана Спірса з Венкувер за волокитство на 30 днів вязниці в Принс Алберт. "Волокитство" Спірса заключаєтся в тім, що він поширював літературу "I.W.W." та підчас арештування мав при собі членську картку тої організації.

Як доносять, серед робітників на живнах в окрузі Розтаві знаходиться тепер певне число членів "I.W.W." Их діяльність полягає головно в рекрутуванні членів до своєї організації та в агітації за більшою платнею на живнах.

ХОЧУТЬ ВСТУПИТИ ДО МІЖНАРОДНОЇ ФЕДЕРАЦІИ.

БЕРНО, 29. серпня. — На засіданні центрального комітету Міжнародної Федерації Металевих Робітників дискутовано над прїняттям до федерації Всеоросійського Союзу Металевих Робітників. Англійські, німецькі і австрійські делегати домагалися допущення Союзу до федерації. Натомість делегати з инних країв були проти цього і за коммуїстичної політики Союзу. Остаточно рішено відложити цю справу до слїдуючого засідання, а за той час Союз має дати відповідь, чи згодиться доляльно підприти федерацію і чи здержитися від ширення в ній коммуїстичної пропаганди. Центральний Комітет Федерації відмовився також прїняти в члені ліву фракцію Французького Союзу Металевих Робітників.

В САКСОНІ НАПАДАЮТЬ НА ДВОРИ ПАНИВ.

БАВЦЕН, Саксонія, 29. серпня. — Протягом останних кількох днів було багато слухав, що відділи робітників нападали на двори і забирали збіжжя, ярину, наїла та худобу. Жандармерія не є в силі запобігти нападам, бо таких відділів натворилося багато і вони числять не раз по 300 уоружених робітників. Властители дворів звернулися до локальних властей за охороною, але власті відіслали їх до центрального правительства в Берліні.

БОРОТЬБА ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКИХ КЛЕНСМЕНІВ.

КЕРТ АМБОИ, Н. Дж., 31. серпня. — Товпа з яких 5,000 осіб розбила зібрання Ку-Клукс-Кляну, яке відбувалося в "Од Феловс Гола". Ані поліція, ані вогнева сторожа не були в силі здержати товпи від нападу на галу, помимо уживання газових бомб, палок і сильної водної струї. Місцеві поліційні власті відіслалися до Трентону з заданням прїслання на поміч стейтвової поліції.

РАДА АМБАСАДОРІВ ГОТОВА ВЕСТИ СЛІДСТВО.

ПАРИЖ, 5. вересня. — Рада амбасадорів прїняла нині в прїнципі пропозицію Греції, щоби перевести міжнародне слідство над убиством членів італійської місії в Яніні. Рада не повязала однак ніякого дефінітивного рішення з огляду на бран інструкцій від ріжних правительств.

БРИТИСЬКА ФЛОТА НА СЕРЕДЗЕМНЕ МОРЕ.

АТЕНИ, 5. вересня. — Бритійська атлантийска флота відплила на води Середземного моря.

ПІДЧАС ЗЕМЛЕТРЯСЕННЯ В ЯПОНІІ ЗГІНУЛО ВІД 200 ДО 320 ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ.

В самім Токіо є знищених 350.000 будинків.

Последні японські урядові обчислення кажут, що підчас землетрясення і повставшого вогню в Токіо згинуло 30 тисяч людей, а 100 тисяч зїстало ранених. Крім цього в тім місті зїстало знищених 350 тисяч будинків. З Токіо остає лише яка четверта частина міста.

Царський університет, при яким була бібліотека, що мала пів мільона надзвичайно вартісних книжок — згорів.

Місто Йокогама зїстало знищене цілком. Місто Йокогама було центром землетрясення і воно зїстало знищене до тла. Землетрясення простиглося окол 100 миль на північ і полудне і окол 140 миль на схід і захід від Йокогами.

Ця територія обїймає 33 повіті і п'ять великих міст та має сім мільонів населення, яке захопило нещастя. Обчислюють, що окол 70 процент міст і місточок в навішений катастрофу території зїстало знищених.

Всіх землетрясень в Японії було в суботу і неділю 273. З того 216 припало на саму суботу.

Данська, еспанська і швейцарська амбасади знищені.

В Токіо зїстали між иншим знищені данська, еспанська і швейцарська амбасади. Також зїстав убитий італійський амбасадор. Мали згинути рівнож американський мілітарний аташе і секретар німецького посольства. Довідаюся тепер, що зїстав убитий бувший міністер юстиції барон Матсуока. Др. Сонода, один з передових фінацістів в краю, згинув також. Князь Цїмадзу зїстав роздавлений на смерть.

Старі острови западаються, а повстають нові.

Коло півострова Ізу, недалеко Токійського залува, виник новий острів. Острова Ошіма, на яким був активний вулкан, тепер зовсім не видно і побоюються, що він пішов зі своїми 10,000 мешканців на дно моря. Нема також ніяких відомостей з островів Бонін і побоюються, що там могли наступити катастрофічні зміни.

Шкода в Токіо вносить 10 мільярдів доларів.

ПЕКІН, 5. вересня. — Бездротна депеша з Осака каже, що шкода, яку спричинив землетрус і вогонь в Токіо, обчислюють на 20 біліонів ен (10 мільярдів доларів).

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ Р.З.Т. В ВІННІПЕГУ.

Оцим повідомляється всіх членів відділу Р.З.Т. в Вінніпегу, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 9. вересня о п. о 2-ій годині по полудні. Кождий член відділу Робітничого Запозомогого Товариства повинен конечно явитися на збори, так як є дуже важні справи до полагодження.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ!

Подається до відома всім членам відділу Українського Робітничого Дому в Вінніпегу, що місячні збори відділу відбудуться в неділю, 9. вересня, о годині 8-ій вечером в Укр. Робітничім Домі. Обовязком кождого члена відділу прїбути на ці збори, позаяк є важні справи до полагодження. Заряд.

Совітська Росія спішить на поміч Японії.

МОСКВА, 4. вересня. — Совітській адміністрації в Владивостокі дано приказ уділити Японії всяку можливу поміч. Міністер заграничних справ Чічерін висловив японському народови співчуття з приводу "знищення овочів, нагромаджених робітничою кляскою через многі роки".

Виник остров 30 миль довгий і 15 широкій.

МОСКВА, 5. вересня. — Наспівші слухи через Владивосток донесення кажут, що в наслідок землетрясення виник на морі колд Йокогами новий острів, 30 миль довгий і 15 миль широкій.

Після тих донесень, многі великих воєнних кораблів затонуло. Морський берег зїстав значно змінений, а також змінилось дно моря.

З Пекіну доносять, що число збігців перевищає два мільйони.

Згинуло від 200 до 320 тисяч людей.

ОСАКА, 4. вересня. — Найбільше землетрясення в історії Японії навістило так широкую територію, що треба буде ще багато часу, щоби точно обчислити втрату в людях. Однак найвїснійші обчислення про убитих виказують до тепер, що згинуло від 200 до 320 тисяч людей.

УБИСТВО ЛІДЕРА ФАШЦИСТІВ В ТРІЄСТІ.

ТРІЄСТ, 30-го серпня. — Трамваєний робітник Джузепе Соліролі убив на головий вулиці Трієсту провідника міських фашистів і секретара фашистської організації, Люїджи Морара.

ПЕРШИЙ РАЗ В СІМ СЕЗОНІ!

Відділ Укр. Роб. Дому в Іст Килдонау устроє в неділю, 9-го вересня о годині 8-ій вечером в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонау

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ,

на котрий запрошується всіх місцевих робітників і робітничих членів і прихильників Укр. Роб. Дому.

ПРОГРАМА КОНЦЕРТУ:

1. "Інтернаціонал" — відспіває мішаний хор.
2. "Війна" — відікажмуть П. Бортей.
3. "Вечер" "Сонце ся сховало" — відспіває група мандоліністок.
4. "Сонце сходить" — співанове солю — відспіває Ол. Кулінич.
5. "Пісня робітника" — відікажмуть А. Бабяк.
6. "Косарі" — виконає група мандоліністок.
7. "На Україні" — відікажмуть П. Ковчуняк.
8. Солю скрипкове — виконає М. Феній.
9. "Дніпро реве" — відспіває мішаний хор.
10. "Встань народе, пробудись" — відікажмуть Ол. Феній.
11. "Годі терпіти, годі стогнати" — відікажмуть група мандоліністок.
12. Дуєт — виконають старій ученики на мандолінах.
13. "Воскрєсє пісня" — відікажмуть М. Ковчуняк.
14. "Війний Революціонер" — відікажмуть мішаний хор.

Вступ за добровільними датками. Прїходіть вчасно, коли бажаєте застати вільне місце.

"UKRAINIAN LABOR NEWS" Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Subscription per year \$4.00 Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ і СУБОТУ. Видає Стіварищення "Українських Робітничих Вістей". Передплата на рік \$4.00 Адреса: UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачів вразно зазначити, що бажав звороту своїх рукописів на випадок їх неповищення та залучити поштову марку на її переказу.

3 СУЧАСНОЇ БОРОТЬБИ МАЙНЕРІВ В КАНАДІ І ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

Під теперішню пору зводять боротьбу з власниками копалень канадські майнери в окрузі Дромгеллер, Ата., і американські майнери твердого вугля в стейті Пенсильванія. І в одній і в другій місці майнери вишли на страйк, щоб добитися сповнення своїх домагань.

Причиною страйку майнерів в Дромгеллер є те, що власники копалень відмовилися дати роботу старим, юніонним робітникам, а прийняли до праці прихваних на жива Бритійців. Як нам доносить з Дромгеллера, майнери уживали всіх старань, щоб цю справу поладогати в "мирний" спосіб. Однак ці їх заходи не увінчалися успіхом. Тоді майнери рішили на масовий мітинг піти походом до управи майни і предложити їй свої домаганя. Як з поданої вже в минулому числі "Укр. Роб. Вістей" новинки відомо, провінціононалія поліція не хотіла випустити майнерів на компанійну власність і в наслідок того двох подіаів побито. Також зіваст побитий один скеб.

Того самого дня вечером відбувся в юніонній галі масовий мітинг, на котрім поверх 1.000 майнерів заявляло одногослоно за страйком. На мітинг рішено устроїти другий похід до майни, в котрій працювали британські іммігранти. Коли майнери прийшли другий раз походом до майни, часть іммігрантів опустіла майну і прилучилися до страйкерів, а часть остала при праці. Тут-же під голім небом рішено піти маніфестатійним походом вулицями міста. До маніфестатів прилучилися ще більше робітників і під звуком революційних пісень похід рушив вперед. Поліцаї сідали за кожним рухом походу, однак робітників не зачіпали.

Товарищ, котрий нам доносить про цю подію, пише, що серед страйкуючих майнерів панує велика солідарність, так що Дромгеллер може послужити тепер за примір робітникам в західній Канаді.

І дійсно, як подавали донесення до капіталістичних газет, в окрузі Дромгеллер вишли на страйк всі майнери. До цього в минулому числі "У.Р.В." новиною про страйк треба ще додати депешу з Келгари під датою 4. вересня, в котрій сказано, що майнери в Дромгеллер і Вейн рішили бути на страйку до часу, поки не буде прийнят до роботи майнер Джеймс Конрой. З цього виходило би, що згаданий майнер був одинокий, якого це не прийнято до роботи. В такім разі майнери в Дромгеллер страйк вже майже виграли. Бо як що під натиском страйку компанія прийняла до роботи інших робітників, так без сумніву буде прийнятий і цей одинокий майнер. Все це сталося завдяки солідарності самих майнерів.

Майнери твердого вугля в Злучених Державах вишли від 1. вересня на страйк і рівночасно ведуть з власниками копалень переговори в справі заключення нової угоди. Переговори ці, треті з ряду, розпочато за ініціативою гвернатора стейту Пенсильванія, Пінчота.

Гвернатор Пінчот предложив представникам майнерів і власників копалень чотири пропозиції, на яких повинно було заключити нову угоду. (Пропозиції ці були подані в передминулому числі "У.Р.В.") Обі сторони не прийняли повні цих пропозицій, однак згодилися взяти їх за основу дальших переговорів. Тим часом переговори, які розпочалися в п'ятницю минулого тижня, знова зістали відложені до середи цього тижня.

Крім минулої среди зістали спільно представники власників копалень і майнерської юнії, виявилось, що майнери годяться прийняти 10 процент підвижки платні для робітників, що працюють на гурт, однак жадають більшої підвижки для подених робітників. Зате власники копалень, які зразу не хотіли заключувати контракт щодо платні лише на один рік, остаточно згодилися на одnorічний контракт, однак заявили, що не дадуть більше як 10 процент підвижки платні. Це значить, що вони не хочуть дати більшої підвижки для подених робітників, як цього домагаються майнерські представники.

В справі заведення "чек-аф системи", що рівночасно призначено юнії, майнерські представники годяться змодифікувати своє домаганя в той спосіб, що вони обмежать суму, яка може бути сколектована від поодиноких майнерів. Яка була на це відповідь власників копалень минулої среди — невідомо. Зате в п'ятницю минулого тижня вони годілися на це, щоб при виплачуванні платні робітникам в компанійнім офісі були присутні юніонні урядники і стягали членські вкладки.

Як виходить з пресових донесень, справа підвижки платні є найважливішою справою в переговорах. І ця справа оказується не дуже далекою від поладогнення.

А закн переговорів ведуться, майнери остались дальше на страйку. Страйк майнерів твердого вугля відбивається і на залізничних. Донесення з Філадельфії під датою 4. вересня кажуть, що в страйковім терені відкладаються від роботи сотки залізничних робітників, які перевозили вугля. Також дуже мало твердого вугля остало на складах. Це і заставляє власників копалень йти на уступки в переговорах з майнерами.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

- 10. вересня 1919 р. в Сан-Жермені підписано мирний договір антанті з Австрією.
12. вересня 1792 р. утворення Національного Конвенту у Франції.
12. вересня 1918 р. радянські війська заволоділи Сімбірськом і Вальськом.
13. вересня 1868 р. появилася перше число "Народного

Діла", яке було органом російської фракції Інтернаціоналу.
13. вересня 1906 р. повишено в Москві В. Мавуріна.
13. вересня 1917 р. Петроградська Рада Роб. і Салд. Деп. перший раз ухвалоє більшовицьку резолюцію про утворення рішучої влади революційного пролетаріату й селянства.
14. вересня 1917 р. тимчасовий уряд оголосив Росію республікою.

Події в Німеччині.

(Від власного кореспондента "У.Р.В." в Німеччині.)
Кріза Німеччини. — Новий уряд Штреземана. — Боротьба робітників-комуністів і їх домаганя. — В райхстазі. — Лівина страйків і вулицяних боїв. — Радянська республіка в середній Німеччині. — Цни. — Марка і долар. — Боротьба комуністів перервана. Чому? — Що далі?

Без сумніву, доки ця стаття дійде до Вінніпегу, події в Німеччині може до неспізнання зміняться. Вони кожного дня змінюються, так, що просто годі писати про все. Але читачі "Укр. Роб. Вістей" користуються тільки скугими інформаціями про німецькі події з коротких телеграм і моїм завданням дати дещо обширніший огляд тих важних подій, які мали місце в останніх днях.

Кріза Німеччини дійшла до краю. Счинився в цій країні страшний хаос. Трудові маси, себто в першу чергу численний пролетаріат, на краю голодової смерті. Просто годі описати це велике нещастя. Уряд дра Куна страив рішучо всеяке довіря. Дня 10. VIII, в райхстазі (парламенті) відбулася нарада-виступного об'єднання професіональних союзів, разом з представниками комуністичної і соціал-демократів. На цій конференції комуністи виступили з категоричним домаганям проголошення триденного генерального страйку, цілею якого повинно бути: скинення уряду Куна, створення робітничо-селянського уряду, створення "пролетарських сотень", конфіскація харчових продуктів, установалення мінімуму заробітної плати т. е. 60 золотих феніків за годину і т. д. Всі оратори (не комуністи), в тому числі й голова професіональних союзів Лейптерт підчеркували, що уряд Куна довірив робітничих мас не користується, але, як члени соціал-демократичної — угодової партії, яка всетаки боїться розриву з буржуазією, не піддержали домагань комуністів. На це комуністи заявили, що не зважаючи на радничеське становище соціал-демократів, вони незалежно від цього здійснять свій план: на суботу (11. VIII) скличуть зібрання всіх фабричних комітетів Берліна для обговорення дальшого поступовання.

Конференція, без участі комуністів, ухвалила резолюцію, в якій запропоновано професіональним організаціям зажадати в уряд, щоб він прийняв всі заходи для забезпечення населення грошевиими знаками і харчовими продуктами. Конференція вважає, що уряд Куна вивуваний в сьогоднішньому положеию Німеччини і тому немає до нього довіря. Необхідно усунути цей уряд і створити новий.

11. серпня 1923 стало очевидно, що центр подій, — це боротьба соціал-демократів з комуністами за владу. Комуністи перевели в той день величезне щодо чисельності зібрання фабричних комітетів, в якому взяли участь і не члени комуністичної партії. Десятки тисяч робітників Берліна, не зважаючи на заклики соціал-демократів здержатися від страйку, одногослоно ухвалили триденний загальний страйк. Кличі страйку були ті самі, які вивдигнули комуністи на конференції професіональних союзів. (Гляди вище.) Соціал-демократи вели завязту — скажену агітацію проти страйку, але — не мали успіху. Соціал-демократична парламентарна фракція, щоб запобігти небажанам для неї подіям, мусіла прийняти резолюцію про усунення уряду Куна. В резолюції між иншим говориться:

"Дякую, щоб користуватися довірям соціал-демократів, новий уряд повинен бути створений на слідуючих основах: енергічне переведення в життя принятих фінансових законів; рішуча фінансова реформа на основі наложених податків на реальні цінности; валютна реформа; золоті кредити, підготовка золотой валюти; підвищення пенсій по соціальному забезпеченню і допомога безробітним; відділення війська від всіх нелегальних організацій; активна загранична політика, метою якої розв'язати репарційні питання при повному збереженню цілості й нероздільності німецької нації та суверенітету німецької республіки; заява Німеччини про бажання вступити в лігу націй".

Дня 12. VIII (в неділю) відбулося засідання кабінету міністрів, на якому ухвалено демісію цілого дотеперішого уряду. Всі партії, починаючи соціал-демократами і кінчаючи правими буржуазними ухвалили одногослоно створити уряд "широкої коаліції". Проти цього різко виступили одинокі комуністи. Рішенням цим соціал-демократи, яка й тут відкинула створення соціалістичного, робітничо-селянського уряду, а пішла разом з буржуазними партіями — дала доказ своєї угодової політики, своєї дрібнобуржуазної ідеології.

Новим канцлером Німеччини назначено Густава Штреземана, лідера народної партії, бувшого управляючого союзом саксонських промисловців. Він й приступив до сформования нового кабінету. Соціал-демократи запропонували від себе до цього буржуазного уряду до міністра фінансів Гельфердинга, на міністра юстиції проф. Радбруха, а на міністра народного господарства с. д. Роберта Шмідта. Канцлер Штреземан залишає за собою портфель міністра закордонних справ.

Належить зазначити, що соціал-демократи в парламенті голосували (11. VIII) за резолюцією комуністів, що виражала недовіря уряду Куна, але на другий день ці самі соціал-патріоти рішили разом з буржуазними партіями увійти в один блок і створити коаліційне міністерство.

На засіданні парламенту, комуніст Фрайлік, сказав довгу промову, в якій зазначив, що тільки буржуазний уряд Куна своєю нездільністю і злочинною авантюричною політикою довів Німеччину до загибелі. Комуністична німецька партія і робітництво домагаються поставити уряд Куна перед суд. Революція в Німеччині близька. Однак нікому не владється витягнути комуністів в передчасній бій. Вони знають, коли прийде їх час. Громадянська війна неминуча і спастись від неї не зможе вже уряд ніякими уступками. Німецькі капіталісти в Рурі увійшли в порозуміння з французькими і почали комерційні діла. Товариство "Рейн-металл" доставило до Французам льокомотиви, не дивлячись на заборону робітників. Стінає безпосередно бере участь у французьких підприємствах. Все це доказує, що буржуазія і соціал-патріоти пішли на злочинну угодову політику і спасте це положеию зможе тільки робітничо-селянська влада, тільки соціально-революція в Німеччині.

Того-ж дня в робітничих кварталах почався підвищений настрій. Скрізь по стінах були розклеєні червоні відозви, які звивали робітників не працювати за "свинську платню" для Куна. Афіши підписали комуністичною партією і робітничими радами.

вала, але тільки 200 тисяч прим. — решта розійшлося. В дальших днях знову наступила конфіскація. Редакцію притягнуто до відповідальності за: "державну зраду, бо вона від довшого часу веде кампанію в користь заміни сьогоднішнього державного устрою комуністичним — радянським, за створення робітничо-селянської німецької республіки, а в останніх днях агітувала за загальним страйком і протестувала проти заборони організації пролетарських, озброєних сотень". Але газета виходить далі і з кожним днем здобуває собі більш симпатії в широкій робітничих масах.

СУЧАСНЕ УКРАЇНСТВО В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

(Кореспонденція з Галичини.)

(ас) Про українство в Східній Галичині заморська українська еміграція ріжні має погляди. Здебільшого переважає однаке патріотичний погляд, що Східна Галичина це Північ українства, що без Східної Галичини та її патріотів не було-б взагалі України. Всі патріотичні партії, так у старому краю, як і на еміграції, вперто цей погляд поширюють та всіх, хто посміє думати інакше, клеймать зазрадецьким зрадником і запропадцем.

І на визволення Східної Галичини з під кормиги польської шляхти спилився долар, ріжні патріотичні провідники намагаю добродушних людей де тільки владось. Ці долари опинилися в кишенях "дипломатів" петрушевичівської кліки. Богато доларів пішло на гульню, літатики і розпусту, в той час як Східна Галичина гинула з голоду, а її найкращі сини мучилися по польських тюрмах і таборах.

Та не про це я хочу тут говорити. Хоч представити дійсний стан теперішнього українства в Східній Галичині та з цього зацікавити українську політику в цім краю.

Отже українство тепер представляється так, що зарисувались тут два головні напрями: один безумовно ворожий теперішньому режимові, значить ворог шляхетсько-буржуазної Польщі та петрушевичівщини, який всі свої надії звязує з революцією, надіється і вярнть тільки в польських та негаймо хоче приєднання до Радянської України, — і другий, який спирається в своїх комбінаціях на угоду з Польщею та ціною уступок з її боку хоче ратувати український стан посідання та вдержувати і пакати український патріотизм. Це дві домінуючі струї в політиці українства в Східній Галичині.

Постараюсь представити ці два табори: хто за ними стоїть та на чому вони опираються. Отже табор, що прагне угоди з Польщею. Складається він з українського дрібномишанства, т. е. урядовців, купців, ремісників по містках і заможних куркулів та попів по селах. Це люде, що бояться революції, бо можуть в ній стражити ці блага, які остали їм по давній Австрії і які при добрій злагоди з Польщею можуть задержати без великих зусиль та боротьби. Отже урядники і попи, коли підуть за Польщею, то остануть на своїх урядах, а дехто за особливі старання може піде ще й вище. Наверх Польща навіть потребує мати Українців на посадах — адже цілий світ довідається, що кривди їм вона не робить, купці і ремісники також потребують злагоди з Польщею, бо їм може вона дати кредит на поширення підприємств та такі благадари, без яких в капіталістичному буржуазному суспільстві ні торгова, ні промисл не можуть існувати і конкурувати.

От же й називаються політицістичні трудовиків з "Діла" та Народного Комітету, "мішане" зі "Слова", що громи кидують на угодовців і присягають досмертну любов і вірність Петрушевичови, навіть ці "мішане" пішли по концесію до Варшави на акцію спільку ("Полотно") і що концесію дістали.

Те саме є й з прочою інтелігенцією — адвокатами, інженерами, лікарами і т. д. Концесії і піддержки вони потребують. Потребує їх "Дністер", "Земельний Гіпотичний Банк", парцеляційна "Земля" і т. д. Навіть університет український або хочби польсько-український потрібний для них тому, бо треба-ж титулів і платень університетських професорів, ну і патентів та дипломів для молодих патріотів-карьерівичів.

Остає село. Село виглядає тепер інакше, як колись. Тут диференція поступила значно. На селі скріпився елемент куркулів. Біля великих міст та залізничних шляхів селяне, що мають 5, 10 або 15 моргів землі, це вже ренієри. Коли вони мають незнищену війню хату та живий інвентар, вони являються панами. До міста несуть ярину та набіл. За це беруть грубі гроші. Поширюють та скріплюють свої господарство, мріють про купно дому в місті чи більше поля на селі. Вони мають достаток, а цього можна добритися, коли за літру молока береться 5-6 тисяч польських марок, за кільо масла 70.000 марок, за яйце 1.800 марок, за кільо овочів 12-15 тисяч марок і т. д.

Ці люде не мріють про революцію. Вони бояться навіть якого небудь замішання на селі: для них ревізичія чи постій війська небажані. Вони хочуть жити в згоді з польським урядом і мріють про те, щоб дістати змогу створити свою кооперацію, мати можливість вивозити свої свині, збіжжя, ярину і т. д. туди, куди ввозять це польські хлопці з партії Вітоса.

Стан цей скріплюється на селі наслідком напливу багатих емігрантів з Америки, які за долари купують землю, будують хати, заводять краще господарство і т. д.

Ці елементи на селі є безумовно за помірнення з Польщею, помімо свого українського патріотизму і "вірности" Петрушевичови. Досить вказати на це, що найбільш свідомі національно та радикально настроєні куркули на Гуцульщині, отамани "Січей" т. д. дали найбільше хрунів членів партії "хліборобів".

Як марксист, можемо сказати, що їх шлях правильний, що до цього пхає їх саме життя та що іншого виходу, як угода з Польщею, для них дрібномишан, нема. Інакше — вони мусіли-б позбутися своєю дрібномишанського свідомого, а передовсім дрібномишанського свята святах — т. д. дали найбільше хрунів членів партії "хліборобів".

На цих елементах спирається трудовицька партія, її "Діло" і Народний Комітет, які явно і отверто проголосили ключ автономії в межах Польщі. За ними пошкандибають і "опозиційні" мішани зі "Слова", так як пішли деякі елементи з Волині, Холмщини, Полісся і Підляшя з безпартійним лідером, головою укр. польського клубу Підгірським.

Є ще другий табор, який стоїть за революцією, не може погодитися зі шляхетсько-буржуазним режимом Польщі і домагається приєднання до Радянської України.

Не є це тільки орієнтація на більшовицькі, як це дехто думає і як звичайно закладується, приміром, галицької У.С.Д.П. Не йде тут тільки о значає романтичне національне визволення зпід Польщі. Причини такої політики комуністичної У.С.Д.П. містяться в чому иншому, більш реальному. Вона різом з Комуністичною Партією Зступає ці елементи, які в Галичині не мають нічого до страчання. Це міський і сільський пролетаріат — робітництво і мало та безземельне селянство. Робітники не мають своїх фабрик, вони працюють у Польщі, а здебільшого у французьких, англійських, американських і інших фірмах. Визискують їх і Польщі; Жида і свої Українці — лади. Польська льоньяність їм на нічо не придалася, бо біда дається вже в знаки на добре і польськомо патріотичному робітництву і воно в корнійні Польщі — страйками мусить боротися за кусок хліба (Ченстохова, Лодзь, Варшава, Гірничі Дуброва і т. д.)

А бідаки на селі? Тим Польща нічо не дасть. Купити землю — це не для них, бо вони не мають соток чи тисячів доларів. Визискувати їх уміє сам само ділач, як і свій сусід куркулів. Сільська бідота робила перше панщину ділачови, а тепер відробляє у куркулів вівіз гною, засіяння збіжжя, виорання та зведення до хати. Для цих бідаків і парцеляція і кооперативи нічо не дадуть, бо вони не мають до цього гроша. Тому й ці елементи, які не мають нічо до страчання, являються революційними, вони цікавляться не тільки політикою, але хочуть ту політику вести своїм шляхом — шляхом пролетарської соціальної революції.

Сільські пролетарі торчачко беруться до праці. Селянські Ради У.С.Д.П. повстають тут як гриби по дощі, під деяким зглядом село випередає тут навіть місто, де революційний рух з ріжних причин слабший, чим на селі.

Ці пролетарські революційні елементи не криються з тим, що вони хочуть революції, що вони комуністи, що їх ідеалом є зєднання з Радянською Україною. До цього пхає їх життєвий інтерес, реальні, дійсні умови їх життя. Для них іншого виходу і визволення, як соціальна революція — нема.

Це дві найважливіші течії в українській політиці в Східній Галичині і між ними йде та розіграється рішучий бій за опановання краю.

Другі угруповання це тільки хвильня, перемінювані, без реальних основ пів політичній, пів кулецької підприємства.

Старошино Петрушевича по зрадї трудовиків маліють з кожним днем і обмежуються тільки до одиної з поміж трудовицького мішанства і по ліства та деяких т. зв. християнських суспільників з округи селянина старого Барвінського. Концесія галицько-волинської держави не має реально-го ґрунту. Радикали — роблять тільки шум. По правді вони радикалами тільки по назві. Нічо радикального в них нема і як каже їх приятель Михайло Лозинський, з якимнебудь радикалом вони не мають нічо спільного. Більшість їх лідерів працює спільно з трудовиками. Останніми часами радикали хочуть створити конкубінат спільно з правими есерами, але це небогато принесе хісна. Скорше чи пізнійше опиняться вони разом з трудовиками в згідному пожиттю з Польщею.

Про українських фашистів — шкода й гадувати. Фашизм серед поневоленої і недержавної нації, якою є галицька Українці — яром сміх. Це химерна забавка панів.

Так по правді виглядає політичне обличчя сучасного українства в Східній Галичині. Як вигляди його на будуче — напишу другим разом.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті". Не забувайте про пресовий фонд одиної української робітничої газети в Канаді!

Погроми на Україні

(Продовження.)

Радянська влада, влада робітників і селян, що боролася за визволення всіх працюючих, чимало працювала в горячий час революції, щоб відповідно виховувати широкі трудові маси, в першу чергу червоноармійців, як передових борців соціальної Революції. І треба признати — червоноармійська, спершу не дуже свідомо маса, стала згодом примірним військом, в якого поступово вкорінені і вберижені з наслідства антисемітизму (ворожнеча до Жидів) пропадали. Вони могли так само арештувати і покарати за спекуляцію чи контрреволюційно Жидів, як і християнина, але ніколи над ніким не зупинилися в такій гнидкій, звірський спосіб, як це робили інші.

Тяжко покривдене жидівське бідне населення шукало захисту перед жорстокою смертю погромів контрреволюційних армій — в радянській соціалістичній армії, тому й жидівська молодь зі зброею в руках боролася на червоних фронтах. Правда, більш легковажні жидівські молодці, старалися примоститися в тилу, поза фронтом, на теплий місяць, і — примочувалися до якогось часу. До часу, аж прийшла грунтозна чистка і вимела все шумовиння та сміття. (І вимітають ще й тепер далі.)

Дуже наївним, і просто вифантазованим є твердження, що Комуністична Партія і влада на Україні — жидівські. Це дивна видумка контрреволюцій, як середніх агітатів.

Однак всі вороги революції і радянської влади — не хочучи при тому знати, що й вони не могли обходитися без розумних Жидів. В міністерствах Петаюри і всіх відділів У.Н.Р. брали активну й відповідальну участь такі люди жидівського коріння, до того жидівські шовіністи, а не соціалісти: А. Марголін (тов. міністра закорд. справ Темницького, потім член мирової делегації У.Н.Р. в Парижі, потім голова місії У.Н.Р. в Лондоні, голова У.Н.Р. на конференції в Спа і т. д.), С. Гольдман (міністер праці У.Н.Р.), міністер У.Н.Р. Ревуцький, Вішніцер, дипломат У.Н.Р. а також Е. Красний (міністер по сьогоднішній день при Петаюрі у Варшаві). Не згадуємо видніших урядовців бувшої У.Н.Р., що були жидівськими націоналістами.

Але-ж і інші кола контрреволюціонерів, головою російських меншевіків та есерів, переважно лідерів партій — походили з жидівського коріння. Осв: Цедербаум (Мартов), Гольдман (Горев), Кірібіс (Керенський), Ліберман (Чернов). Але ці самі, ради власних інтересів, кидають на Радянські Республіки брехню, мовляв, "жидівська влада" — хоч це тільки, як середні агітаті. Тимчасом, як що у верхах С.С.Р.Р. знаходиться 2-3 комуністів жидівського походження (на Україні й цього нема), то люди ті мають стільки спільного з жидівством, як ми з австралійськими плем'янами. Треба бути свідомою людиною, аби зрозуміти значіння і глибоку суть: соціаліст-інтернаціоналіст! Для такої людини — нація — світ цідний, світ поновлених, бідних. Така людина буде працювати і боротися скрізь, в кожній країні, серед кожної нації.

Навіяки, ми готові навести ще інші приміри. В наших часах і на очах всіх, керуючими особами великих нині буржуазних держав є люди жидівського походження. Що-ж зробіте, як вони розумні, неборборно меткі та хитрі, і люди, такі-ж, як всі.

Коли-ж ми даємо нашим читачам довшу історичну розвідку про жидівські погроми на Україні, то робимо це по часті для поширення свідомості товаришів робітників і фермерів, які, через віддаленість мало ознайомлені з та-

кими страшними подіями на Україні, по друге, щоб доказати, яким шляхом націоналістичні групи так українські, як і російські "бородьки" за свою державність. Погроми — річ жадлива і варварська. Кожда чесна людина, як найостріше буде осуджувати їх. Насильна смерть невинних людей, знасилування дівчат і жінок п'яною юрбою "націоналістичних" героїв, масові убийства немовлят — дітей, жінок і дідуся, хіба-ж це честь і слава? І хіба тут можна мовчати і відмовлятися пустим словом, мовляв, вони Жиди? Ми, свідомі робітники — соціалісти, є великими ворогами насильної смерті і війни. Ми ще до певної міри можемо зрозуміти збройну боротьбу за визволення праці з під капіталу, але ми свідомі того, що ця боротьба, є війною за мир, за знищення війни і за знищення насильної смерті.

Як робітництво й селянство будуть вільними, то в соціалістичній державі не буде не тільки кари смерті, але навіть пропаде армія, як збройна організація. Однак годі безборонно і покірно підставляти голову під меч ворога. Тому й недавня війна Радянських Республік і кара смерті для ворогів — були оборорою і боротьбою за мир, за життя, за смерть смерті! І годі домагатися, щоб Радянська влада знесла армію, як щільний буржуазний світ шукє своєї армії проти неї. Вєстакі перша в історії людства Радянська влада переводить Червону Армію на міліційну систему, при чому найкраще підчеркує своє бажання мирного життя. І ми певні, що недалекий той час, як Радянська влада, закріпившись — знесе і кару смерті над людиною. Вона вповні розуміє, що цього не треба, але й розуміє, що без цього — вороги будуть всіма можливими способами підкопуватися. Тут-же йде боротьба двох трітніх таборів: капіталу й праці, буржуазії й працюючих!

Тому-то розглядаючи історію страшних жидівських погромів, ми беремося до цього з новим співчуттям тим бідним, знасилуваним і розірваним, розбитим людям, яким судилося носити назву жидівської нації. І з тяжким болем згадуємо ці жахливі картини, активними творцями яких були рідні брати по походженню — Українці, задрманені націоналізмом, патріотичними самозванцями Гдемагогами. Ясно, що держава, військові старшини які були здібні на погодовну різню невинних жінок, дітей і дідуся — не могла вдержатися і ніколи не вдержиться. Бо це не держава, а застінок святої інквізиції. З такою "державою" всіма силами повинні боротися кожний чесний чоловік. Такою українською "державою" були всі "Українські Народні Республіки" з їх отаманами і безчисленними "ідейними" бандами, а також добровольська армія царського генерала Денікіна.

Користуємося фактами перевіреними і певними, та випущеними двома книжками Н. І. Штіффа та Темкіна, який обізвався в цій справі цілу Україну. Книжки вийшли в Берліні, а перший автор їх не є навіть прихильником радянської влади, другий — "нейтральний". Та це тимбільше цінне для нас, бо оба автори як націоналісти, вірили в національну армію рідних У.Н.Р. та Денікіна "єдиної невідомої Росії" — тимчасом кривава праця тих "націоналістичних героїв" була найкращим доказом вартості їх "ідей".

За часів існування Центральної Ради погроми не всілі приймають це масового значіння, хоч були в поодиноких, віддалених містах. За це за часів панування Директорії У.Н.Р., на чолі якої став Винниченко і Петаюра, страшні погроми влаштовані військами в Овручі, Коростені, Житомері, Проскуріві і Федьштині, переходять людські поняття. Організаторами цих погромів бу-

ди петаюрівські офіцери — "отамани": Самеєнко, Палієнко і найбільш кровожадний Козир-Зірка. В Проскуріві погром кількох годин було вбито 10 тисяч жидівського населення і місто розграблено, зруйновано. І в той-же час "пан-годовий отаман" Петаюра, находився у власному потязі на проскурівському двірці, одна-

ЧЕРГОВІ ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО УРАДУ.

Розмова з головою Ради Народних Комісарів У.С.Р. Чубарем.

В розмові зі співробітниками радянських газет голови Ради Народних Комісарів У.С.Р. тов. Чубар з'ясував чергові завдання, що їх має на меті уряд України. Він сказав:

Особливі зміни — політика незмінна.

"Я повинен заздалегідь попередити, що зміна голови уряду України зовсім не означає зміни грунтової політики радянської влади, тому що за радянської системи керування, переломні моменти в політиці не є зміни окремих керівників центральних органів, а згоди Рад. В тій мірі, в якій провідником воли згідів є Центральний Виконавчий Комітет Рад, зміна окремих керівників не викликає пертурбацій, як це звичайно буває в буржуазних урядах. Отже, чергові завдання, що їх має на меті уряд України, — старі й ґрунтуються на постановках радянських і партійних згідів.

Союз робітників і селян.

Головне завдання — це всіма способами зміцнити союз робітників і селян. На Україні треба, щоб цей союз був особливо міцний, бо Україна — ласий шматок для імперіалістів Європи та Америки, і боротьба з ріжними посиганнями на Україну може дійти до шасливого кінця тоді тільки, коли між робітниками і селянами пануватиме єдність та згода. Завдання зміцнити союз робітників і селян зараз можна поділити на дві частини.

1) Всіма способами впорядкувати нашу промисловість, щоб подешевити її виробництво.

2) Всіма способами поліпшити сільське господарство і відновити ціни на сільські продукти, що останніми часами знизилися проти ціни на продукти промислового виробництва. В промисловій діяльності доведеться знову переглянути державні підприємства, щоб зосереджувати виробництво на найкорисніших з економічного боку підприємствах, що спроможуться дати найдешевші вироби. Найважливіші негайні заходи щодо впорядкування виробництва — це розв'язання проблеми заробітної платні і внутрішня організація роботи на кожному підприємстві.

Урядові доведеться чимсь скорше заходитися, щоб забезпечити підприємствам планомірність роботи вчасну виплату заробітної платні а також у роботі підприємств вилучити всі хибні, що зменшують виробство кожного працівника. Головним чином, доведеться зменшити ріжні накладні недоцільні витрати по самих підприємствах, а також особливо по торговельних організаціях, що є на послугі у промисловості.

Визначну роль в цьому напрямку повинні відіграти ріжні заходи щодо виву оподаткування, які обтяжують промисловість. Це можна зробити внаслідок впровадження згідівлення в підприємствах на підставі обрахунку всіх елементів виробництва.

Система протекціонізму.

Велика промисловість України зараз напередодні визначного розвитку виробництва, яке повинно задовольнити всі головні потреби країни. Партійний згід значачно потребує завести систему протекціонізму в промисловості, і цю директиву з найбільшійшою увагою доведеться виконувати на Україні. Щоб робота нашої металургії й метало-обробочної промисловості була трив-

верства від погрому! Бандами У.Н.Р., якими керували Григорій, Зелений, Соколовський, Ангел, Тютюнник, Струк і ин. (з окрема Махно) знищено до тла 600 містечок, так, що по них до сьогодні залишилися тільки румовища. Сотні тисяч бідних людей убито, поранено, замучено.

(Дальше буде.)

Зовнішня торгівля.

Зовнішня торгівля України повинна йти поруч з темпом розвитку нашої промисловості краще, ніж це було до цього часу. Зовнішторг повинен слідувати за експортом, щоб не було розбазарювання тих продуктів, що є необхідні для внутрішнього ужитку, з одного боку, і з другого — слідувати за імпортом, щоби ті вироби, які привозяться, не шкодили нашому виробництву. Треба добиватися, щоби план імпорту збудований був на цілевих завданнях сприяття розвитку нашого виробництва і задоволення господарчих потреб, котрі не можуть покриватися продукцією в самій країні.

Забезпечення сировиною.

Тривке становище паливної промисловості, що утворилося за останні місяці, дає змогу іншим галузям української промисловості твердо стати на ноги в царині постачання палива і ліквідувати паливний голод, що весь час заважав роботі. Для деяких галузей промисловості забезпечення сировиною зустріне деякі перешкоди (текстильне виробництво). На усунення цих перешкод український уряд мусить спрямувати всі свої зусилля і увагу.

Зміцнення кооперації.

В галузі закріплення реальної заробітної платні урядові доведеться піти по шляху широкій допомогі в справі кооперування робітничих мас і всебічної підтримки кооперативних органів. Торговля всіма продуктами першої необхідності мусить бути сконцентрована в кооперативних організаціях, щоби акули спекуляції не мали підступу до робітників, котрі через загальні господарські перешкоди одержують це не досить високу заробітну платню. При зменшеній заробітній платні (що зараз уникнути абсолютно неможливо), пікування про постачання робітникам є найважливішим завданням робітничо-селянського уряду. Не адміністративними способами боротьби зі спекуляцією, не відновленням карточної системи, а лише розвитком кооперативної торгівлі можна задовольнити господарські потреби робітників. Зміцнення кооперації, впорядкування загально-державної і приватної торгівлі — можливе лише при широкому втягненню працюючих мас до кооперативних організацій та апаратів Радянської влади. Боротьба зі стихією вільного ринку, зі спекулятивними ухилами деяких елементів повинна провадитися усюди шляхом свідомої участі, як організаційної, так і матеріальної, широких мас населення в кооперативних організаціях. Особливе значіння ці заходи мають на селі, де до цього часу кооперування населення йшло дуже поволі.

База розвитку сільського господарства.

В царині зміцнення сільського господарства Радянській владі на Україні доведеться на найближчий період поглибити початі вже заходи. Організація сільсько-господарського кредиту шляхом за-засновання губерніяльських с.г. товариств, захоплення сільсько-господарської й промислової кооперації — все це мусить утворити міцну базу для сільського господарства, що зруйновалося через голод та загальні тяжкі обставини за попередні роки. Особливе підключення уряду в царині налагодження сільського господарства мусить виявитися в господарському зміцненню колективізації найбіднішого селянства, широкому втягненню колективізації до всієї господарської роботи Радянської влади (млинарська продукція, кустарня і т. п.). Поруч з цією роботою, хоч би й шляхом чималих витрат, слід скрізь перевести роботу по землеустрою, щоби остаточно створити міцну базу для спокійного розвитку господарства на селі.

Велике лихо робило на селі зловживання деяких агентів Радянської влади, що не так як слід переводили директиви центральних органів. Боротьбу з тим явищем почато вже давно, але зараз, коли заведено єдиний сільсько-господарський податок, коли значачна частина вимог, що їх держава має до селянства, відпадає, боротьба зі зловживаннями в низових ячееках радянського апарату мусить набрати ширшого розвитку й дати кращі наслідки. Реорганізація системи управління, переведена в зв'язку з ліквідацією волостей, дасть змогу Радянській владі зміцнити райвиконкоми кращими робітниками, наблизивши таким чином, міцніший й більш витриманий апарат Радянської влади безпосередно до широких мас населення. З другого боку, в роботу радянського апарату будуть втягнуті визначні робітники села, що зуміють прикласти свій господарський досвід до роботи державного апарату. Як промисловість за останній час звільняється від непродукційних зборів і незаконних оподаткувань, так і сільське господарство зараз мусить очиститися від ріжних випадкових оподаткувань та зборів, щоби виконати на 100 відсотків законно встановлений державними планами єдиний сільсько-господарський податок.

Перехід від загально-державного бюджету до бюджетів місцевих дає можливість місцевим органам владі певніше уяснити свої ресурси і відповідно до них розракувати свою роботу. Через те, низові радянські органи — волвиконкоми, окриконкоми та губвиконкоми — набувають більшої самостійності в своїй місцевій роботі, до котрої, в максимальній мірі повинні бути втягнені широкі маси села і міста.

Українізація школи і державного апарату.

Особливим завданням Радянської влади є поглиблення й розвиток української культури. Приняті до цього часу декрети й постанови досить глибоко проходять в життя широких мас населення. Українізація школи, забезпечення рівноправності мов і інші заходи скеровані до того, щоби з одного боку селянських дітей на перших порах їх життя скорше призначити до викладання їм на їхній рідній мові, з другого боку українізація вищої школи й українізація Радянського апарату скеровані до того, щоби по перше дати педагогічний персонал, що зумів би навчати широкі маси трудящих на рідній мові, і по друге, щоби в повсякденній своїй роботі радянський апарат міг задовольнити потреби населення без жадних відтінків бувшого за царизму російського шовінізму. В царині українізації радянського апарату, урядові доведеться перевести велику, довгу роботу, що може потребувати й великих видатків. Але переходом в цьому напрямку вже намічено і можна сподіватися, що українізація радянського апарату піде планомерно, без пере-

Самодіяльність місць.

В царині впорядкування роботи центральних установ, Радянській владі доведеться зробити велику роботу по ліквідації старих звичок розв'язання багатьох справ методами попередніх років. Заведення місцевого бюджету, переведення промислових підприємств на нове положення профрести та ціла низка інших змін наших господарських та адміністративних відношень потребують змін у техніці роботи центральних органів.

Державний апарат зараз мусить перетворитися більше в органи контролю, догляду й директивних вказівок, ніж безпосереднього технічного виконання тих чи інших заходів, як це було в минулих роках. Вивчення тих чи інших явищ нашого життя, узагальнення їх і вироблення нових директив на основі планового подання всієї роботи мусять стати за осередок роботи кожної центральної установи. Попередно в багатьох випадках радянський апарат залучав керівників на шлях дрібної опіки над місцями або над підприємствами, але зараз, при інших умовах, цю роботу повинні вже брати й ініціати постановки питань та їх розробка і розв'язання мусить належати відповідним центральним установам, — ініціатива місць повинна надходити до розгляду центральних органів організованим порядком, а не випадковими телеграфічними запитаннями або відношеннями. Перенесення значної частини господарсько-адміністративних функцій на місця робить зайвими часті дрібні звертання до центра в окремих дрібницях.

Товариші! Не забувайте про поміч "Укр. Роб. Вістям!"

Царина творчої роботи.

Моя попередня робота в галузі промисловості і знання умов сільського господарства*, я гадаю, допоможуть мені розібратися у всіх справах державної роботи. По реалізації врожаю і розвитку експорту, ми вступаємо до царини спокійної напруженої роботи по впорядкуванню нашого господарства. За допомогою радянського апарату, партійних і професійних організацій, я гадаю, нам вдасться зміцнити Радянську владу і зробити трітійшим господарський стан України, позбавивши цим імперіалістичну антанту можливості посягати на природні скарби українського народу і на саме існування робітничо-селянської влади на Україні.

* Я народився й жив в українському селі і до цього часу звязок з селом мною не втераний.

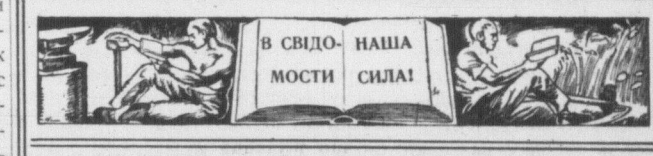
НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла з друку і продається дуже потрібна для кожного робітника книга Карла Маркса п. н.:

НАЙМАНА ПРАЦЯ І КАПІТАЛ.

Переклад з нового німецького видання під редакцією В. Сімовича. Об'ємає 74 сторінки друку меншого формату і коштує лише 20 центів. Замовлення і гроші посилати на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДАХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодні робітники, що читав вже матеріали про політичну економію з інших книг і не міг всего зрозуміти, має тепер спромому вирішити незрозуміле, бо в цій книжці є 300 ріжних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посилати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS.
WINNIPEG, — — MANITOBA, — — CANADA.

"КОСМОС"

Двоє вийшли з друку слідуочі книжки Видавничого Товариства "Космос":

- ТЕОРІЯ ІСТОРИЧНОГО МАТЕРІАЛІЗМУ. (Н. Бухарин.) 325 сторін \$2.00
- КАРЛ МАРКС. ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТІ. (Ю. Стеклов.) 112 сторін 25
- ЧЕРВОНА ЗОРЯ (УТОПІЯ). (А. Богданов.) Друге, переглянуте видання. Переклад Ос. Нитки, ілюстрації Ів. Бабія. 160 сторін 25
- ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. (Проф. О. Сивяський.) 150 сторін 35
- МАТЕРІАЛІЗМ—ФІЛОСОФІЯ ПРОЛЕТАРІАТУ. (Горев.) 112 сторін 25
- ЗАРОБІТНА ПЛАТА, ЦІНА І ЗИСК. (Карл Маркс.) 20

Замовлення на ці книжки разом з грошми посилайте до:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

